

En un torrent salvatge

L'advocat blanenc Jaume Puig debuta en la literatura amb 'Momssen', una àcida incursió en el món de la corrupció i el crim a través d'un individu amoral

. Foto: FINA FONTRDONA.

A la primera pàgina, ja confessa un assassinat d'infància, un crim iniciàtic que retrata de bon començament la falta d'escrúpols de Robert Momssen, un advocat que només creu en la justícia a punta de pistola, un tipus absolutament amoral que menysprea tot el que l'envolta amb un fàstic proporcional a l'obsessió amb què aspira a convertir-se en escriptor.

Momssen és la primera novel·la del també

advocat Jaume Puig (Blanes, 1962), un home de lleis que passa per ser un ciutadà disciplinat a la seva ciutat, mentre la publicitat del llibre, una crònica àcida i implacable sobre la corrupció i el crim, no el desposseeixi del respecte tan àrduament guanyat, comenta amb humor. De fet, ara que és a punt de ser condecorat pel Col·legi d'Advocats pels seus 25 anys de professió, confia que Momssen no faci desdir els seus col·legues d'investir-lo d'una tal dignitat, i això perquè el món que hi recrea és fet de violència, sexe i falsedat, i el seu personatge, que practica amb desdeny l'assassinat i la violació, és qualsevol cosa menys un veí exemplar. "Momssen és un cínic, un salvatge, un home brutal, cruel i egòlatra, però no és tràgic", el defineix Jaume Puig, que confessa haver-se sentit "posseït" pel seu personatge.

Va acabar d'escriure la novel·la fa un any, i l'editor que finalment l'hi ha publicat, Quim Torra, d'Acontravent, explica que quan va arribar-li a les mans, ja no la va poder deixar. "És bestialment divertida", assegura l'editor, que la compara amb l'humor corrosiu de Tom Sharpe. Jaume Puig concedeix que el llibre pot arribar a ser tan bestial com entretingut, perquè ell mateix va divertir-se francament escrivint-lo fins al punt d'haver-se de refrenar per no caure en un estil desbordant, però no hi veu pas l'empremta de Sharpe, que ja fa anys que no freqüenta, com no sigui el dels primers títols, el d'Assemblea sediciosa, per exemple. Momssen més aviat és fill de l'austriac Thomas Bernhard, un autor que tenia del tot absorbit Puig mentre treballava en la novel·la i que gastava un menyspreu pel món que l'envoltava comparable al de l'envilit Momssen: "El rebuig i la severitat amb què Bernhard tractava el seu entorn em tenien captivat, però ell, un home terrible i tràgic, potser era a la seva manera un moralista, algú d'un pensament molt cartesià que per força havia de xocar amb la realitat. El que vaig fer va ser donar aquests atributs a un individu sense moral". El resultat de l'experiment, diu, és "una torrentada delirant, salvatge", en què apareixen des de la màfia russa a la corrupció política, a més de jutgesses nimfòmanes i advocats assassins. "Com en tota caricatura, al costat de la provocació es revelen veritats innegables", diu

l'escriptor, que presentarà la novel·la avui a la Llibreria 22 de Girona (20 h), acompanyat de l'advocat Manel Mir i de l'editor de la revista de poesia El Llop Ferotge, Jorge Morales (el 5 de març la presentarà al Centre Catòlic de Blanes).

Profunditat i absurd
És un debut atípic per a algú que no sent predilecció per la novel·la negra, sinó que compta entre les seves lectures gent com ara James Joyce, Philip Roth o Sergei Dovlàtov, un altre dels autors homenatjats a Momssen per la seva capacitat de “fer broma d'assumptes terribles amb una lleugeresa tan espantosa, que el riure a l'instant se't glaça a la cara”. Per aquestes referències en clau, algun amic li ha comentat que en el llibre es barregen la profunditat i l'absurd. De fet, Jaume Puig, que valora els escriptors que “s'hi deixen la pell”, està convençut que l’“escriptura neix d'una insatisfacció”, per això la seva primera novel·la descansa en un calaix: “M'hi vaig barallar dos anys, lluitant per una història que no em funcionava. És el meu fracàs.”

La literatura, justament, és l'única feblesa d'aquest Momssen d'orígens emboirats que es declara descendent directe de Stendhal i que experimenta també els seus moments epifànics, encara que no sigui a la manera refinada de Joyce, sinó veient una pel·lícula pornogràfica. “A Momssen no hi ha cap personatge sofisticat ni polit, i el llenguatge és per tant groller, excepte quan parla el narrador, en primera persona, per al qual he buscat un estil neutre per no carregar el text”. Per la baixesa del to, Puig admet que podria ser a prop del realisme brut, si no fos que el seu personatge no és cap fracassat ni un marginat: “Ni tan sols beu ni fuma”.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 21-02-2011 Pàgina 39

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/372510-en-un-torrent-salvatge.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss